

ל-15 שנות מאסר באשמת רצח סאדיסטי

ניגש להנחת מכולת קרובה. אך לא לפני שנתן לאהובתו את כל המשכורת שקיבל באותו יום — כ-700 ל"י. כשחזר מרקו עם שני בקבוקי הר עראק, הדריכה אותו אהובתו למקום מותו. הם התיישבו על גבעת האהבה, והיא פתחה את שני הבקבוקים הגדולים. מרקו שאל, מבודה, אם היא רוצה לשכר אותו. "זה יוסיף למצב-הרוח הטוב", ענתה ב"חיוך: "כל גבר מסוגל לחסל בקבוק כזה. מה, אחת לא גבר?"

חניקה

בחולצה

מרקו הוכיח שהוא גבר. כשמרי פעם הפסיק ללגום, עודדה אותו הרוצחת להוסיף לשות.

כל אותו זמן, הסתתר הקצב מאחורי תלולית חול, במרחק כחמישה מטרים. הרוצחת הרימה את ידה כסימן מוסכם. עזרה התקרב בזהירות כדי לבדוק את מצב. כשראה שמרקו אינו מגיב לדברי הרוצחת, ביקש ממנה להפוך את מרקו על בטנו. הצעירה השיבה שאין לה כוח, והוא עשה זאת בעצמו.

לבקשת עזרה, הפשיטה הרוצחת את חולצתו של מרקו. עזרה לקח את החולצה, גילגל אותה לחבל, "כדי שתתאים למט"רה", וביקש את שותפתו להרים את ראשו של מרקו. אז, השחיל את החולצה מתחת לצווארו של מרקו, התיישב על גבו, סובב את פניו אל תוך החול, משך את קצות החולצה, וכך חנק את מרקו עד שחשב שהוא מת.

לאחר מכן, גילגלו שני הרוצחים את הר קורבן במידרון — ישר אל תוך הבור ש"הכינו מראש. עזרה הלך והביא את-הפירה, כיסה את הבור בחול, הדליק פנסים כדי לבדוק את השטח. לקח שני שיחים, תקע אותם מעל הקבר.

אחר, אספו את הבקבוקים ושאר החפץ

של התיכונן האימתני:

יום הרצח היה יום ב', ה-17.5.71. בשבת שקדמה לאותו יום. ביקרתי אצל עזרה. הוא אמר לי שיש לחסל את מרקו. תחילה הציע לרצחו באקדח שיתן לו. סירבתי, והוא איים עלי שיהרוג אותי ויזיק לכל משפחתי. עמדתי על שלי ולא הסכמתי, כי לא היה לי האומץ. אז הציע עזרה תוכנית אחרת. לפיה יש לקבור את מרקו בחולות ליד בית-דודו בגבעת חולון.

על-מנת להביא את מרקו לשם, הציע עזרה שאני אפתח את מרקו לבוא לחולות כדי לקיים איתו יחסים — דבר שלא הסכמתי לעשותו לפני כן. כן היינו צרי

לפי חוץ, נראית הצעירה השחרור רת כחתיכה רגילה בת 18: נאה, חסור בה, בעלת שיער משתפל על כתפיה. ורק כאשר אתה יודע כי זוהי הרוצחת הנוראה, שביצעה את אחד ממעשי-הרצח המזעזעים ביותר שאירעו אי-פעם בישראל — אתה חוזר ומשליך בה מבט נוסף. אז, אתה מגלה לפתע, שיש משהו מיוחד בפריצוף הנאה, הצעיר.

משהו — מת כאילו, באחד ממיסוריי ההבעה המקובלים בפרצוף-אנוש. כאילו טבע בה מלאך-המוות את חותמו הסודי, הסמיי. בגיל 17, מתכננת צעירות, בדרך כלל, פגישות-אהבים. הרוצחת, באותו גיל,

הקטינה הסאדיסטית

תיכונה — יחד עם ידידה, קצב בשם עזרה, ענטר (20) — לרצוח ברם קר את מחזרה, מרקו סעדה.

סתם כך, ללא סיבה מיוחדת — מלבד העובדה שחזיריו של מרקו הרגיוו קצת את הקצב.

תיכונן הרצח היה מועזע אולי לא פחות מהרצח עצמו:

קר, מחושב לפי-רטיטטים, ויחד עם זאת — סתמי, כאילו נעשה אגבי-אורחא. כאילו מדובר היה בתיכונן פיקניק לשבת. סיפורה הרוצחת עצמה, כאשר נתפסה על-ידי המשטרה — חצי שנה לאחר הרצח — כיצד התכ

הנרצח

מרקו סעדה, צעיר חו"ר לונני תמים וטוב-לב, שעבד במפעל תדיראן המקומי, התאהב בשכנתו החתיכה, נרצח על-ידיה באכזריות.

צים שהביאו למקום מרקו והרוצחת — התיק, המגבת, בקבוקי העראק, הצנצנות — ניפצו את הבקבוקים, שרפו את המגבת והניירות, הטמינו דברי האוכל בחול. או, ניגשו לבית-דודתו של עזרה, ב"סמוך, ובילו בניחותא את הערב מול הר-טלוויזיה.

גם הרוצחת, וגם הרוצח היו שני צעירים חלונים רגילים, שהכירו יחד דיו מילדותם שכונת מגוריהם. הקורבן, צעיר מקומי גם הוא, היה בחור טוב-לב, שבגלל נכונותו הרבה לעזור לכולם זכה בתואר פרייר. הוא התאהב ברוצחת, ביזבו עליה את כל כספו.

שחיטה

מוקדמת

הביצוע הנורא פעל בהתאם לתוכנית. עוד באותו יום נפגשה הרוצחת עם מרקו, סיפרה לו כי אביה מתנגד לכך שתצא איתו, ולכן עליהם לגרום לי אביה לחשוב כאילו נפרדו.

לשם כך, על מרקו לכתוב לה מכתב פרידה, אותו תוכל להראות בבית. אולם במציאות היא לא תיפרד ממנו, אלא לי-היפך — תיפגש איתו בחולות ותשכב איתו.

מרקו, כפי שסיפרה הרוצחת, "קפץ על המציאה והסכים לכל הרעיון". והיא המשיכה והסבירה לו שעליו להביא איתו את מעילו, שישמש במקום שמיכה, זאת תיקו עם מגבת וכלי-רצח, "כדי שירגישו ממש שהוא בורח מן הבית".

כן ביקשה ממנו להביא שני בקבוקי עראק, זאת, משום שעזרה הודיע לה, כי רגע האחרון שלא השיג את הסם, ויש על כן לשכר את מרקו בעראק. הקורבן התמים הסכים לכל, וקבע לי-היפגש עם מותו ביום שני בשעה שש. למחרת, נפגשה הרוצחת עם עזרה ליד ביתו. הם ניגשו לגבעת חולון עם את-הפירה, סרו לגבעת מכוסה שיחים, היודדת מן הכביש במידרון תלול, ובתחתית הר-מדרון חפרו בור — כדיוק כפי שתיכננו.

(*) שמה נאסר לפירסום על-ידי בית-המשפט, בהיותה קטינה.

שותר לרצח עזרה ענטר (20), קצב חלונני, היה שותפה של הרוצחת, גילה את הסוד הנורא לחבר, זכה במאסר-עולם.